

BÜYÜK GÜNAHLAR*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtüh! Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm...

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ rasûlinâ muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn...

Muhterem, aziz kardeşler. İnsanın insan olabilmesi için; belki hata olur mu dersiniz, biz hep insanız ama insanın kâmil insan olabilmesi için, nefisleri yediye bölmüşler, ilk nefse emmâre demişler. Müslümanlık... Bu emmârelikle beraber müslümanlık da olur. Fakat o insanlık gayet zayıf bir insanlık, müslümanlık gayet zayıf bir müslümanlık olur.

Onun için, her müslümanın elinden geldiği kadar, kendisini emmâre denilen bu nefsin elinden kurtarmağa çalışması farz-ı ayındır. Namaz nasıl farz-ı ayınsa, bu da öyle farz-ı ayındır.

1. Çünkü bunun huylarının başı küfürdür. Küfrün çok çeşitli nev'ileri vardır. Şöyle tarif ederler:

“—Şer'an ta'zimi vacib olan bir şeyi tahkir etmek; tahkiri vacib olan bir şeyi ta'zim etmek, küfrü mûcibdir.”

Teferruatına girmek doğru olmuyor bizim için. Siz bunları günah kitaplarında, hatta Mızraklı İlmihal'imizde teferruatını görebilirsiniz. Neler neler insanı küfre götürebiliyor?

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Biri de küfre razı olmak; o da küfürdür. Küfrün birçok felâketleri vardır. Bir kere iman elden gidiyor. İkincisi, evli ise nikâh elden gidiyor. Üçüncüsü, hacı ise hac elden gider. Dördüncüsü de, kestiği yenmez, murdar olur, murdardır. Yahudinin kestiği yenir, hristiyanın kestiği yenir; fakat mürted olan gâvurun kestiği yenmez.

2. İkincisi şirktir. Şirk büyük günahların başında gelir. Af olunmayan günahlardandır. Bunun tevbesi mutlaka lâzımdır. Şirk, Allah-u Teâlâ'ya iki demek, oğlu var, kızı vardır demek.

Bizim *Kul huva'llahu ehad'*ımız var. Allah birdir, başka bir şey bilmeyiz. Doğmamıştır, doğurmamıştır. Hiç bir şeye de benzetilemez.

Kâfirlerin bugün putlar yapıp da karşılarına geçtikleri; bir Allah temsil ediyor kendisine, "Bu benim Allah'ım, mâbudum!" diyor, onun karşısında tapınıyor. İslâm bunu kabul etmez. Allah hiç bir şeye benzetilemez, benzemez. Kim ki Allah'ı bir şeye benzetirse, o küfre düşer.

Binâen aleyh, kısa tabiriyle bugün okudum, İmâm-ı Gazâlî'nin İhyâ-yı Ulûm'unun 3. cildinin 141. sayfasında şöyle bir hikâyeye rast geldim. Diyor ki:

"—Bir adam köpeğine güvenerekten, 'Bu köpek olmasaydı, bizi hırsızlar soyardı. Köpek bizi korudu, hırsızlara soydurmadı.' derse, bu gâfilin en büyük gafletidir ve şirke kadar gider." demiş.

Niçin? Hâfız-ı hakîkî Allah'tır. Allah'ı bırakıp da köpeği hâfız yapmak, akıllı insana yakışır bir şey değildir. Eğer köpekte akıl olsa, seni koruyacak

akıl olsa; taşı attığında, köpek taşın arkasından koşar. Taşta ne kabahat var, taşı atana koşsana! Akıllı olsa, taşı atana koşar değil mi? Halbuki taşı atana koşmuyor da, taşın gittiği yere koşuyor. Taşta kabahat yok, taşı atanda kabahat. Binâen aleyh, bu kadar akılsız bir mahlûka güvenerek, bizi korudu demek, gafletin en büyüğü.

3. İnsanın insanlığına mânî olan şeylerden birisi de gaflettir ki, bu gaflet ehemmiyetsiz bir gaflettir. Herkeste olabilen bir gaflettir bu. Gaflettir amma; uyanıksızlık, dikkatsizlik, ansızın basılıp düşmana teslim olmak gafletin icabı. Uyanık olmamak.

Allah-u Teâlâ bize bir nefes vermiştir. Her gün alır veririz. Alamadığımız zaman canımız gider. Veremediğimiz zaman canımız gider. Canın çıkmayıp kalışı, bu alış verişe bağlı. Nefesini verdiği ve aldığı vakitte yaşarsın. Binâen aleyh, bu nefes çok kıymetli bir şeydir.

Tüm vücudun, tüm zerresinin çalıştığı bir şey varsa gönüldür. Gönül denilince, vücudun çalışmasına yarayan et parçasını zannetmeyin. O et parçasının vazifesi, gönlün çalışmasına yardım edici bir tulumba... Asıl kalp bir gönüldür ki, o gönle Cenâb-ı Hak ma'rifet-i ilâhiyenin madenlerini koymuştur. Orası menba-ı irfan, irfan madenlerinin kaynağıdır. Bu kalbin muhafazasından gâfil olmak, en büyük gaflettir.

Onun için, Nakşibend Muhammed Bahâeddin Hazretleri, yaptığı nasihatın birisinde, dervişlerine bu nefesin alış verişinde çok uyanık

bulunmalarını vasiyet etmiş. Bu nefesi alıp verme, Allah-u Teâlâ'nın sana büyük bir kuvvet ü kudreti sayesinde. Bunun sebebi de, seni buraya ot yesin diye yollamamış Allah; kendisini bilsin diye yollamıştır.

Bunu bilmek için, insanın irfan mertebelerine erişebilmesi, – bugünkü hatibimizin hutbesinde belirtildiği gibi– Rasûlüllah'ı sevmekle olur. Rasûlüllah'ı hepimiz severiz amma, Rasûlüllah yolunda gidebilmek hünerdir ki; bu kötü ahlâklar çıkmadıkça, insanın Rasûlüllah'ı sevmesi muhaldir, muhal... Lisan ile sever. Asıl sevme, insanı emmârelikte bırakan on iki nefsin, on iki canavarın elinden kurtulmakla olur. O canavarların elinden yakayı kurtarmak için de, gafleti atmak gerekir.

İbadetlerin en efdali Allah-u Teâlâ'nın sana verdiği bu nefesleri boşa harcamamaktır. Zikrullahtan hâli bir nefes alıp vermemek yâni.

Bütün yaptığımız işlerde, Allah-u Teâlâ'nın zikrini yapabilmek mümkün değil ama sen bil ki Allah dâimâ seninledir. Seni görmekte ve bilmekte, ilmiyle seni muhîttir.

Binâen aleyh, sen de ona göre terbiyeli, huzurlu, anlayışlı dur. Günahlardan son derece ictinab et, sakın ki, Allah-u Teâlâ'nın sevdiği bir kul olabilesin. Bu zaten uzun bir mes'ele...

4. Bunun dördüncüsü cehalettir. Cehalet nedir bilir misiniz? Hayır! Okumayan, yazmayan adama biz cahil deriz. Bu pek büyük bir hatadır. Bizim Peygamberimiz okumamıştır. Eğer okumamış yazmamış olanlar cahil ise,

yandık gitti... Peygamberimiz okumamış olduğu gibi, bugünün kutub denilen makama sahip yüksek evliyalarının da okuması yoktur. Okuma bilmezler. Okumakla vakitlerini zayi etmezler yâni... Onların gönülleri kâfidir.

Bu göz kâinat mektebinde okumuş. Kâinat mektebinde okumayan gözde hayır yoktur. Gözünü aç kâinata bak! Bunun sahibini anlamıyorsan, bulamıyorsan, bu gözü değiştir. Bu göz hayvanda da var. Hayvanın gözüyle insan gözünün arasında büyük bir fark olacak. Nedir?

Bu gözle baktığı zaman kâinatın sahibini arayacak... Sahibi başka yerde değil ki. "Seninleyim!" diyor. "Senden de sana daha yakıным!" diyor.

Onun için asıl cahil, Allah'ı tanımayanlardır. Okuma bilmeyene cahil dersek, ashab-ı kiramın kaç tanesi okumuştur? Bilemeyiz, ama çoğu okumamıştır. Fakat o okumamış ashab-ı kiramın derecesine erişecek ne bir Abdülkâdir var, ne de Muhammed Nakşibend var... Kimse erişemez onların ayaklarının tozuna...

Onlar mektepte okumadıkları halde, bu gözlerle aldıkları irfan, Rasûlüllah'ın huzurunda buldukları zaman içerisindeki eriştikleri yüksek makama kimsenin erişmeye gücü yetmiyor.

Allah bizi uyandırсын da bu gözlerle kâinatı anlayıp, sahibine inanıp, teslim olan bahtiyar kullar arasına cümlemizi kabul etsin...

Sübhâne rabbiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb...

El-hamdü li'llâhi hakka hamdihî, ve's-salâtü ve's-selâmü alâ hayra halkihî...

*Lâ ilâhe illa'llâhu'l-halîmü'l-kerîm... Sübhâ-
na'llâhi rabbi'l-arşı'l-azîm... El-hamdü li'llâhi
rabbi'l-âlemîn...*

*Nes'elüke mûcibâti rahmetike.. Ve azâimi
mağfiretike... Ve'lganîmete min külli birrin...
Ve's-selâmete min külli ismin... Lâ teda'lenâ
zenben illâ gafarte... Ve lâ hemmen illâ
ferracte... Ve lâ hâceten min havâici'd-dünyâ
hiye leke ridan, illâ kadaytehâ yâ erhame'r-
râhimîn... Yâ erhame'r-râhimîn... Yâ erhame'r-
râhimîn... İrhamnâ...*

Bizi gafletten, cehaletten kurtar yâ Rabbi...
Bizi seni bilen bahtiyarlar arasına kabul eyle yâ
Rabbi... Bu dünyada kemâle ermeden, canımızı
da alma yâ Rabbi...

El-Fâtiha!

Mehmet Zahid KOTKU

16. 02. 1979 - İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/](#)

[Cuma Sohbetlerine](#)

[PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)



SERVER
Kürsü